

Vzgladi
sedanjega narodnega pu-
stništva. I. zvezek.
S. RUTAR

42/2

Lani - letos, izbrane m. p. II. 39

* Savin omubin, Vzgl. I. 17

* Goljčica dekleta, Vzgl. I. 27-

Zrihowanje omožne, Vzgl. I. 30

Dolgi čas samca, Vzgl. I. 29

Davidna detlina XXIX, Vzgl. I. 36-

Solbatova ljubica, XXXVI & XXXVII, Vzgl. I. 46-47

Solunice, Vzgl. I. 53

573

Kaj je najlepše? 81

* Omožni se str. 74

Lube in vesel fantin 82

Korjetini Vzgl. II. 19 } Koldničan

Pista Karonika, Vzgl. I. 20

Tonaj in smert, Vzgl. II. 24

Looveva smert, Vzgl. II. 30

Kje bo ljubica solajit?

Vzgl. II. XIII, XIV, XVI, XXXVI, XXXVII

x I.

+ Kaj si misliš, kaj si rajtaš,
De si ljubca veli svet,
Vzi se odkoli sebe,
Koliko lepših je deklet. / Dubovlje /
d. Zimb-

x II.

Ljubca nezmišljena, J 3563
Kaj s' me gor klivala,
Vonih je beli san,
Jit me je sram. / Dubovlje /

x III.

Ljubca ne moraj več, J 3776
Saj te bo zmirom več,
Tebe bo grevalo,
Meni bo ušec. / Dubovlje /

x IV.

+ Ljubca na svet morja, J 2578
Prava bi moja bla,

Men se zli prever vodé
Plavat so nje. /dubovlje/

x V.

Š2294 x
F. Travniki so že zeleni,
L lepimi rožicami sveteni.

Rožice bergala,
Tušclje velala,
I solzami ga fršala.

2. Oh si fantje ljubeznivi, drim XXIV str. 24
V ste močno zapeljivi!

Trej je rad imat,
De je zapeljat,
Totem se vides ne dat

3. Kdaj je Doble zapeljans,
Ob obenga več skumano.

Močno jo skerbi,
Serce jo boli,
Nor in dan solge' soči.
/dubovlje/

Š 6769

1. Persu je kraljki dan,
Pro sem bil k sovratom zbran:

Peršli so peršli,
Štirje romeni,
Soldati so bli.

2. Tuške na ramoc stavijo,
V Ljubljano me perpravijo

Treš kapitanija,
Treš tega visiga,
Sovdastkiga.

3. Ljubca mi na stran stoji
Prav žalostno se mi derži

Kaj se bode' unikal,
Saj se si bode' šikal,
Sovdastki star.

4. Ljubca mi na stran stoji,
Pro žalostno se mi derži:

4

Hodi le srečno,
Saj ne bo za večno
Sovražski stan. (Kras)

* 5667

X VIII.
Vinska

1. Bog je ustvaril zemljo,
Oj zemljico, oj zemljico, tralala, tralala.
2. Zemljica rodila
Oj tertico, oj tertico. Trl.
3. Tertica rodila
Oj grozotka dva, oj grozotka dva. Trl.
4. Grozotka sta napolnila
Oj sodička dva, oj sodička dva. Trl.
5. Sodička sta napolnila
Oj firklja dva, oj firklja dva. Trl.
6. Firklja sta napolnila
Oj glajzka dva, oj glajzka dva. Trl.
7. Glajzka sta napolnila
Oj kelnarja, oj kelnarja. Trl.

5

- 8). Kelnar je napolnil
Oj kelnarco, oj kelnarco. Trl.
- 9). Kelnarca rodila
Oj sintka dva, oj sintka dva. Trl.
Dobrolij.

X VIII.

570

1. Se lunica svetila,
Se polnoč' wa bila,
Na bregu stal je mlad mornar,
Na bregu stal je mlad čolnar.
2. Vsi levi gosle mi derži,
Sko vesno strunc obira,
Tu pjesen mi prepeva,
Po marji dek odmeva:
3. Oj vetri, vetri si morja,
Oj vetri, vetri si neba,
Ti veš za marja ceste vse,
Ti veš za staze zemlje vse,
Ne veš, kaj moje si želi srce.

4. Oj morje, morje široko,
Oj morje, morje globoko,
Ti bodeš moj zeleni grob,
Ti bodeš moj zeleni grob.
5. Oj ribice, ribice glate
Ne boste moje pogrebnice,
Ve boste moje pogrebnice,
Deb' se koga drugo ble!
6. Na bregu jablana stoji,
In glasne gosli z javora
Ji verje v ta zeleni verh.
Od brega colnic odvezi.
7. To morji plava mlad mornar,
To morji plava mlad colnar.
Cez morje veter pesteri
Skoz jablane zeleni verh sumi.
8. Saj vete vem za ceste vse,
Kaj staze vse cez zemljo in morje;

- In sud to vem, oj mlad mornar,
In sud to vem, oj mlad colnar,
Kaj svoje si zeli serce?
9. To morji plava mlad mornar,
To morji plava mlad colnar.
No morje veter zasteri:
"Mornar, na teh dušicah roj,
De malo mi zadremal boš?"
V colni je mornar zaspal.
10. Cez morje veter zasteri,
Skoz jablane zeleni verh sumi,
Cz gosli glas se oglasi:
"Oj vstajaj, vstajaj Telvica,
Ti hčer ledega Cejharja."
11. To morji plava pisan coln,
Ve samih zlahtnih rozic poln.
Oj vstajaj, vstajaj Telvica,
Kmali bo beli dan

In mladi Kavalir bo po te prišel
Kakor ste se noči zmenili.

12. Oj vstajaj, vstajaj Selvica,
Ti hčer lesega Cejhovja,
De iz teh glasnih rož,
Kranclj spletala si boš,
Prej kakor bo beli dan.³

13. Se je zbudila Selvica,
Lama pri sebi prasadala:
„Al drobne tičice dan pojo,
Al svatje po-me že gredo.“

14. Iz postelje Selvica vstajala,
Skoz okno je pogledala,
Na okni je poslušala,
Na okni je poslušala.

15. Spet veter v gosti zasunil,
Iz gosti glas se oglasi

In strune milo mi pojo,
Belj milo in se belj slastko.

16. Selvica od okna vstajala
In kamarelo klicala:

3 Hitro vstajaj kamarela ti,
Hitro vstajaj kamarela ti.

17. Ne slisiš petije le-to,
Ne slisiš petije le-to:

Al drobne tičice dan pojo,
Al svatje po-me že gredo.²

18. „Dan drobne tičice ne pojo,
In svatje po-se ne gredo;
Le veter piše čez morje,
Od sebe daje glase te.“

19. Spet veter v gosti zasunil,
Iz gosti glas se oglasi;
Belj milo strune se pojo,
Belj milo in se belj slastko.

20. Iz kamre zvabi Selvico,
 Iz Dvora zvabi Selvico,
 In k morji zvabi Selvico.

Stoji tik breza pisan coln,
 Kije samih zlahtnih rozic poln.

21. Se stopi Selva v pisan coln.

Ldaj veter hujšed zadumi,

Iz gošli glas se oglasi,

In strune zadržijo zapojó:

22. Saj veter vem za ceste vse,

Ko staze vse čez zemljo in morje;

In sud to vem, o mlad mornar,

In sud to vem, o mlad colnar,

Kaj svoje si želi serce.*

23. Ti morje, morje širokó,

Ti morje morje globokó

Ti bodeš moj zeleni grob,

Ti bodeš moj zeleni grob.

24. Oj ribec, ribice' zlate',
 Ve boste moje pogrebnice,

Ve boste moje pogrebnice,

Moje in moje ljubice! " "

/Zapisal fr. Meden v Senožčah

IX.

Trije facoli. *prilika* 51133

1. Ljubica daj mi ti facole tri,

De b' vsak svoje farbe bliš

Lunica, zvezdica,

Al že za goro grč,

Tam kjer je moje serce.

2. Tega pervega pa plavega, *)

I svojga serca ta pravega i lunica i dr.

3. Tega drugega pa rdečega,

I svojga serca gorečega. Lunica i dr.

4). Tega tretjega pa belega,

I svojga serca čilega. Lunica i dr.

*) Prim II. zv. str. 37

X.

Š1678 Prošnja za Ljubicko.

1. Včeraj je blu pol enajstih,
Vzeli so mi sodeljua,
V kamro mi ga pčelijo,
Trav terta mi ga zvejejo.
2. Trav dobro m' ga zaklenejo,
Potem pa m' ga pčelijo
Koder tu mesto Čelovec,
Tu je velika žalost, dani zrci.
3. Lúbeno komaj čaka bčlga, dně
Dab' slo proš samu zanjč,
Tega gorisčkega stišnika,
Tega liblanskega zdravnika.
4. Dobru jutru, stodnik zlat,
Dobru jutru zdravnik mlot.
Best vas bom netkej prasala,
Best vas bom netkej prasala."

5. " Oh Mirika, kaj sadnega? " —
" Dab' m' dali nazaj mojga sodeljua " —
" Sodeljua, nčmaš več nazaj,
Če tudi vmerješ samo zanj " —
6. Lepu projo liblanski zganj,
Se lépsji projo sodelj muj,
Oh sčlč, jebč, sčlč bom,
Kaj prošta zdej sturila bom? "

XI.

(H. M. Senožarč).

* žalost Devojke. Š1654

1. Cele noči, — Oho mi solzi,
Tri mojem sercu — Veselja več nij.
Slo je za goró,
Slo je za vodo;
Nikdar več, nikdar,
Nazaj ga ne bó.
2. Ljubick Ljubien — Na rajski ustreljen,
Nikdar, ah nikdar, — Ne bo ga več k men.
Slo je za g. it.

14. 3. Jantje poji, - Ko čez polje grevo
Mojga veselja - Nazaj ne nesb. Šlo je isr.

4. Tičce poji - Rožce cveto,
Mojga veselja - Nazaj več ne bo. Šlo.

5. Dokler živim - Ščelost terjim,
Oh da bi nesli - Mestkoraj za njim!

XVII. *) Fr. M. Senož.

63) ^{ni v S}
dod. str. II. Veselje na Peželi.

1. Luino je živet na Peželi,
Kjer hiša na ravnem stoji,
Okol so pa travnik zeleni,
To mene močno veseli.

2. Pogledj no, kakt solnce nam sije,
Vareje nas tu vse odrog,
Jast hitro idli prokleknem,
En sebe zahvalim, o bog! -

3. Luino je živet na tem svetu,
Če clovek pošteno živi.

*) Prim. judovskini knet v Drobničinah 1857, str. 264

15. Čez dan se zajvičga, zapraje,
Na večer pa slawko zaspi.

4. Grentkost so pa tui' na tem sveti,
Pa nec' ne porajtaj, moj brat,
Ker tu večinu veselje nas čaka,
Vse skupaj v nebesih entraj.

XVIII. (Met. Senožec)

1. Tvor č' pa redit, *) J 1211

Kaj je ljubezem,
Mene naj proua,
Jaz mu povem.

2. Dolga ljubezem,
Gosova bolezen,
Gosovo je ranjeno,
Moje serce.

3. Verc' bom zbadla,
Vunkaj bom vzela,

*) Prim. krajnska Obelica III. 90 - Korytho I. 37

Lepe bi kapljice
 Vročé krvi.
 4. Tismo pisala,
 Ljubnu poslala,
 Da bude vesel,
 Kako mo se godi,
 5. Ali sem zdrava,
 Ali bolana,
 Al' a je v čerui
 Zemlji ležim.
 6. Nisem ne zdrava,
 Tudi ne bolana,
 Vendar je ranjeno,
 Moje serce.
 7. Doktorji, pravarji,
 K men' se hodili,
 Al' nič ne pomagajo
 Zdravila le - se.

8. Ljubček pa pride,
 Kršne, objame,
 Recé je ozdravljeno,
 Moje serce. /fr. M. Senojere/

XIV.

in v 5. (primo. dob.)
Koryltho III. 83

*
1. Smel sem pličino, - - - -

Ta m' je zlelela, - - - -

Srečna bo vejrina,

Kjer bo svetla.

2. Smel sem ljubico,

Ta sem jo zgubil,

Srečen bo fantič,

Ki jo bo snubil. /fr. M. Senojere/

XV.

1. Ta solnčki ^{zoben} (tambur) ~ S 7120

Ta je en velik zvon,

Ta bo meni zvonil,

Ko jest unierl boni.

2. Ta soldaška sabla,
 Ta je na svetla luč,
 Ona bo men' svetila,
 Ko jest umrl' bono

3. Ta soldaška puška
 Ta je moja žena,
 To men' bo žalvala,
 Ko jest umrl' bono.

Lile dobre plitke
 Bobo mi pogrebniče
 Bobo me spominale
 Ko dejeli čerški -
 Čenojcar

XVII.

1. Oh jor! mislil sem, de b' ne bo (bit),
 stislil sem na ta soldaški ston,
 Sem se pobit' zapisal sam,
 Oh mene greva grozno, -
 Prepozno.

2. Na roke so mi šteli kroone, solarje?
 A veseljem sem jih vzel, zapravil tudi vse,
 Dokler sem pobit' dnorce imel
 Sem imel dost prijateljev

Mi nij bilo treba stati - Na vahti -
 3. Ljudi, zdaj moram stat' na vahti noč in dan,
 Če pa tega ne storim,
 Na arešt sem res peljan

Ga nimam absolutnijona perdona.
 4. Proj, Proj ino Lardon, lista-le ta-va,
 Vaak svojo kompanijo skupaj zbirata;
 Skirati, marširati, mustete prati morda,
 Na vojaki zihor biti - Prav striti.

5. Ko doste slisal' pristo to,
 De bom jez na vojaki ubit,
 Lavolj sovražnikov bom moral trijalet,
 Boste za me prosili - In molili -
 K. Oblotte

XVIII.

Moja mati so v čerui zemlji,
 Tri so mene gor zredili -
 Bolj bi bla, ko b' se bil kamen zvalil } 11
 Kot se sem se jest pobit' rodil. }
 K. Oblotte

54081

1. Sem pobit^o star se le bemanjšat let,
 Ta me je ^{ker je} več k solbatom djet.
 Kako bom solbat,

K' sem pobit premlat,
 K' ne morem se pustke Berjat! —

2. Tri jari zvonovi prav milo pojó,
 Ker jemljejo ljubce od fantov slovd.
 Semljejo slovo,

Da nikol' ne takó,
 Nazaj jih nikol' več ne bó!

3. V kosaruo sem prišel korajžen, vesel,
 Sem puško zagledal, jottóti začel.

Oj ieráck si mišj,

Nikar ne žaluj,

Z veseljem zavriokaj, zopstaj! —

4. Za živno sud jest na vojsto bom dan,
 Za živno sud jest ob glavco bom djan.
 Golovo jaz bud ob glavco bom djan

Oj Jezus si moj,

Te prosim lepo,

Vzem' mojo dušo v nebo. K. Oblak.

1. Rasi, rasi rožmarin
 Tu suh druge rojce j' njim.

2. Rožmarin imá svoj dah,
 Naj' bo prišen al pa suh.

3. Če jest probó lejdih umerjem,
 Smel bom kralncel zelén.

4. Z rimensu pens poglacen,
 Na mojo glavco položén.

5. Z belim piertom bom prokrid,
 Pojste mi cuge zvonit.

6. Zvonovi lepo pojó,
 Me ne na britof vabijo.

7. Vzemljo me zagrebejo,
 Ticec od zgod' pojó:

8. Tukaj si počival boš,
Ladost bratov imela boš.

9. Tu so ^{koj} sestre, in bratci,
In ^{svi} sud' sodenje vsi.

10. Če t'je blo na svet hudo,
Saj t'bo v nebesih lepó.

XX.

L. Hudajizina

652
Oj leži, leži stezica,
Oj stezica uglasjena.
Po stezici gre svetnica,
Svetnica sveta Barbara.
Srečal jo je en pobit,
Je bil preozeten, oferten,
Sej jej nij hotel odvriti,
Prikloniti sud' ne.
"Tobit le hod, koder hočeš,
Buzja roka se udobi. —
Sed bom gospod bogi prosila,

Da boš bolan sedem let,
In se boš ti pobit moral,
Brez svetga rešnjega telesa umret."

Tobit je pa po gozdu hodil,

Tavel med razbojniké;

Oni so mu glavo vzeli,

Njega mlado življenje.

Glavca pa po gozdu upije,

Kliče sveto Barbara:

"Le priter', priter' svetnica,

Svetnica sveta Barbara.

Le prispelj' mi spovednika,

Legnanga mašnika,

Da se bom pobit spovedal,

Prijel sveto rešnje telo,

Da se bo dušica ločila,

Tajde v sveto nebo.

L. Hudajizina

1. Krečna je - - - - - fara,
Tam je še navada stara.
Tam pa je en cotelburg,
Tam ne pride nikdar Turk.
2. Tam se stare gvanke nosijo,
Kratke hlače, dolge nose.
Tam pa nij noben soldat,
Noak ima krofast urak.
3. Tam je vati siolerjev
In tudi drugih rimermanov:
Vati praver je kolar,
Vati purgar je rokhar.
4. Kedar pride pa nedelja,
Se prav nobel tam vedeje,
Naj bo clovek mlad al star,
Noak v cotelah kleplje pred oltar.

5. Fajmošter so dobro vejo,
Pa zamerit nič ne smejo,
Ker so cerkvi roporejo
In po pragu solrejo.
6. Mlad fantiček, ko se gleže (!)
Mu na noze cottle vezje,
Ga ženejo ovce past:
Kako boš mogla brota grad? -
7. Zdej pa pride en star možiček,
In prinese so prašanje:
Kotkōna je pri vas sega zdej,
To vem so še cottle kaj? -
8. Bolj se male so po pet,
Mal te večji pro deset;
Kdor pa hoče gorō imet
Mora tri groše za-nje štēt.
H. Oblakle.

1. Entkrat so bli žnidarji sijes, o joj
So poljso na korajžo klicali, o joj, o joj, o joj!
2. Treben se žnidarji na vojtko spuste, o joj,
Si žnidarji grevengo obude, o joj, o joj, o joj!
3. Žnidarji polju nasproti sloje, o joj,
čivanku za orožje v rokah derže. skrat.
4. Polj potkaje svoje roge,
Vsi žnidarji orožje dol položje.
5. Polj pa začne pene tišat,
Žnidarji pa čez germe staknat.
6. Junge prawi, jest ne grem,
Koch' pravi, ne upam se.
7. Moister je tako zavpil:
O joj, o joj, o joj!
8. Tober' se proč, petklenška počast,
Soj nimov' do nas obene oblast.

9. Pomagaj nam durški bog,
Se iz teh ved in navlog. (H. Oblotke).

XXIII.

1. Entkrat so bli Šebreljeni,
So jenza zajca streljali.
2. Lajo je tekel tje čez hrib,
Se entkrat pridrem, pa' bo ubid!

XXIV.

1. Na žalost me sprehoja,
Ker moram z tega kraja,
Z tega kraja v drugi kraj,
K' ne pridem več nazaj!
- * 2. "O fantje ljubeznivi, glej str. 2!
Kotko ste zapeljivi,
Dekleta zapeljivite,
Nazaj ^{nikol} ne pridete.
3. "Mi nismo zapeljivi,
Ve druge ste goljufive,

Je nesem storil marš pod
 (Lionaj sem storil en marš od doma)
 N' imela je ²¹ drugega ²² (1/2. Oblake).

(~ 5101)

XXV.

Gričevanja samca

1. Ulogu ⁱⁿ hišico imam,
 Mnji so lepi ⁱⁿ vinu ⁱⁿ braču.
 Oh kaj mi pomaga
 Ta hišica blaga,
 Ker ^{notri} venji prebivam le sam!
2. Pred hišo lep gazanik imana,
 Tu se vid' daleč od doma,
 Na vrste planine,
 Zelene ravnine,
 Oh kaj, ker jih gledam le sam!
3. Okol in okol je moj stan ⁱⁿ
 L' zelenjem ^{in zelenjem} obdan,
 Mi okna zapleta,
 Mi sardja obeta,
 Al malo sem ljub', ker sem sam!

4. Rožce prav fletne imam,
 Votnu, na vrtu, v braču,
 Mi lepo cvetijo,
 Se lepši iščijo,
 Oh kaj, ker jih duham le sam!
5. Piščke prav ^{glasno} fletne imam,
 De jih za pet kron ^{pro} nevlam;
 Mi lepo pojejo,
 Veselje ženijo,
 Oh kaj, ker jih slišim le sam!
6. Pred hišo na klopi sedim,
 Tabaka napravim, kadim,
 Pa vedno sem' zdéha,
 Ker sem ^{sem od, kakor velja} kakor véha,
 Oh kaj, ker ga puham le sam!
7. Či dolžega časa ne vem,
 Troj ^{delat} zavet, ^{in z njega ne grem} jorden kam grem,
 Grem daleč okoli

2. V hišici ^{ljuba} stanuje dekle, ^{ina}
 Berza, kaklo sernica
 Kolikokrat jo zagledam,
 Mi ne more iz serca.
 3. Deklica ima očine,
 Ko na nebu zvezdice;
 Če prijazno me progleda,
 Zdrivat hoče mi serce.
 4. Deklica tici mi v sercu,
 Kedar onevam al bedim,
 Vedno mišim na potoček,
 Da pred hišico stojim.

XXVIII. (H. Podmelce).

5221 ^{stigmata} Anzer, Anzer, pobij mlau,
^{stoljars} Siva solne v Belograd,
 Pod tim mladim viretom,
 Pod tim mladim viretom.

*) Prim.: Vrazovo Dva groba!

- X
 1. Prva pošta perleti:
 2. Tvoja ljubca v gradu bolna leži?
 Če leži, le naj leži,
 Naj jej bog to ljubo zdravlje da.
 3. Druga pošta perleti:
 4. Tvoja ljubca v grad spovedat grešo?
 Če je grešo, naj je grešo,
 Naj jej bog to ljubo zdravlje da.
 5. Tretja pošta perleti:
 6. Tvoja ljubca v gradu gvišno umirala je?
 Popustil je te šolnice,
 Napravil je te konjice,
 Na nje je del srebró, zlato,
 Ino sreberno uztico.
 Na prvo berbo perleti,
 V gradu slis veliko jokanje:
 2. Moj mene, sprejaj mene,
 Ljubca ga gvišno umirala je?
 Golovo ljubca umirala je

Oh nič ni to, pa nič ni to,
 V gradu je veliko malih otrok.

Na drugo bardo perleti,
 V grad, slis' veliko zvoniti.

Ojoi mene, sprejoi mene
 Subca gvisno umerla je?

Oh nič ni to, pa nič ni to,

V gradu je veliko mašnikov,
 Vsak dan so maše do poldana.

Na tretje bardo perleti,

V grad, slis' veliko poklanje.

Ojoi mene, sprejoi mene,

Subca gvisno umerla je?

Oh nič ni to, pa nič ni to,

V gradu je veliko tistlerjev.

Pod to beli grad mi perleti,

Subca je na porah leži.

Če s'ti umerla zavolj mene',
 Tudi jest umerjem zavolj tebe'.

Dol je legel in umerl,

Dal je dušo čez bogu.

V gradu so pravali tuzjci Pre,

Edne je bla mlade Anzerja,

Ta druga mlade Anzerce.

Ki pogrebu so nesli obe

Tje k meni nove cerkvice.

Njo so del na levo stran,

Njega so del na desno stran.

Ki nje je rasla lilija,

Ki njega je presel gortroz' lep.

Na vrh cerkve priraseta,

Gori se lep objameta,

Proti očetu nebesnemu,

Imu, duhu svetemu.

K. Podmelce.

(~584) *kye si rekli si doma*

1. Oj Alicika, Alicika, o kod si doma, *)

Ker tebe nobeden ne pozna,

Ker tebe nobeden ne pozna,

En ventar vsak te rad ima.

2. Jest sem pa s kraja tarega, **)

De ne ljubim o kraja vsacega;

Čj mojga serca praviga

* Jest ljubim le noga samega.

3. Kob' vešel pobit' ti, kako,

Kako te ljubim jest zvesto,

Lazvijgal bi, zapel na glas,

prisel. bi
O da si prisel k meni v vas.

4. Deklica komaj to zgovori,
to rekli komaj zgovori

Če pobit' (že pobit') pod oknom stoji

z dober večer, en dober večer,

Le pojdi z mano na španciji.

*) Prim. II. zvezek, pesen X. -

***) Slovansko III. str. 74

5. Jest ne bom gori ustajala,

En stoabo se sprehajala;

Ker Vaška noč ima svojo moč,

Stoji, vidi, ma lahko noč!

(H. Podmelec).

(prim. 51801-07)

* XXX

Je ljubca bla uslišana,
ker ona je meglu z jezera

1. Ljubca sem mislil — V vas iti,

Ta je bila meglica — V jezeri —
Prosil ljubca je boga, Da stabi megla z jezera

2. Meglica se je — Vzdržala,

Ljubca se je — Vzdržala.

3. Moj očka ma — Konjčka Iva,

Oba sta lepa — Simelina.

4. Bom prosil očko — Za jidenga,

Ko pojdem v vas — Pojezdim ga.

5. Čez to dolino — Trajčovo ro,

Pod moje ljubce — Kamercó.

6. Konjček pod oknom — Trizgetá,

Ljubca po šengah — Briskaklja.

7. Konjčka dene v — V italicó,

Mene pa v ovitlo Kamercó.

8. Konjčka da — Tšeničice,

Mene pa rudiče — Ličice*)

*) Prim. Korytko, IV. 64

9. Konjčka da — Ovsá, sená,

Meni pa ljubca — Kar ima.

Gregorció, Verano.

XXXI.

(~ 51792)

1. Kupil bom Konjčka, simelina,

Ta drevi v vas pojezdim ga.

2. V to deželo Trajčovo (trj. čudo)

Pod moje dečve Kamercó.

3. Vsi deželi luči nij,

Tri moji dečvi gore tri.

4. Epa gori do polnoči

Je druge dve do belga dne.

5. Konjčk se mal zarežgetá,

Dečva odpre Kamercó. (slabo!)

6. Z no roko mi je odpirala,

I do drugo mi je objemala.

7. Konjčka dene v italicó,

Mene pa v itallo Kamercó.

8. Konjku da en mal ^{vode pit,} ~~senca~~,
 Men pa slatko vince vjit.
 9. Konjku da en mal senca
 Meni pa, kar sama ima.
 10. Konjka bo^{va} obsirala,
 Nazaj domov kucirala
 K. Podmetec.

XXXIII.

1. dan ^{Koroška} sem se omozila
 Letos me je griva,
 Hudga moja dobila,
 Hujši kot Kopriva.
 2. Mraz Koprivo prozbe^{mori}
 Mojga moja ne more,
 Moj moz cel dan pri peci sedi,
 Mraz do njega ne more.
 3. Jutri je s Celovci semenj,
 Nemenj ga bom peljala,

- Al ga bom zabavala,
 Al ga bom prodala.
 4. Trud po ceni ga ne dam,
 Tem ga sejkla dobila,
 Hujši ga domu peljam,
 Se bolj ga bom ljubila.
 Trebnje na Dol.
 XXXII.

1. Lani sem se omozila,
 Da me še letos griva,
 Dobla sem moja hudga,
 Je hujši kot Kopriva.
 2. Koprivo slana posmori,
 Da žgati več ne more,
 Moj dedec ga pečjo sedi,
 Slana do njega ne more,
 In nad mano sem reži,
 Da obstat več ne morem.

- 3) Kaj bi sveta začela,
 Da b' se ga znebila?²
 M' bi ga zatawčala,
 Njga gospega dobila?²
4. V Pliberku pa jarmark bo,
 Tje sle ga bom peljala,
 Tle ga bom zatawčala,
 M pa Drago prodala.
5. Ga nšsem mogla zatawčati,
 Pa tudi ne prodati,
 Sem mogla mojga bornežja
 Nazaj domov peljati.
6. Mhlo sem se zjokala,
 Ko sem postiljala,
 Mhlo sem se zjokala,
 K' sem pri bornežu ležala.
 H. Blotke.

1. Hribje moje domovine.
 Preven pride smert po me,
 Gnalo me je iz doline,
 Da vas vidim enkrat še.
2. Nij nikogar mi nasproti,
 Ne pozna nobeden me,
 Le vi hribje mi sirsti
 Tak prijazno kimate.
3. In me opominjate mladosti,
 Kak sem enkrat srečen bil,
 Kakor prosta serna v hosti,
 Nevoljen, srečen in vesel.
- 4) Pa kak me je opremnilo
 Čas in hude sreče sero,
 Ovet življenja mi je zvenel,
 Halosten sem in potert.

- 5). Zato, hribje ljubeznivi,
 Lopet h vam nazaj hitim
 In pokoja glavi sivi
 V vašem krilu si želim.
6. Tu ležijo oče, mati,
 Ondi grabci se verste,
 V katerih sestre mi in brati
 In prijatli Dragi spé.
7. Naj zaspiš v domovini,
 Blizo ljubljenih dreves,
 In počivam na višini,
 Blizo ranjcih — in nebes!

X* XXXV.

5237 Mlinarjeva hči.

1. Vzgrada jezdi grof na lov,
 Ka' grofom trop služabnikov.
 Čez hribček čez prihajajo,
 Ker vodi mlin zagledajo.

2. Sporelepa j' bla hči mlinarja,
 Skoz okence je gledala.
 "Oj mlinar, daj mi hčericco,
 Ker zasmodim ti hišico!"
3. "Če hišico suš' zasmodiš,
 Še moje hčerte ne dobiš!"
- Češta grof ob glavo dev
 In maberi je glavo snev;
4. Zasukal tretjkrat je meč,
 Odsekav bratu glavo prec.
 Hčerte na konja posadi
 In jo čez hribček zakadi.
5. Čez hribček čez prihajajo,
 Devet gradov zagledajo.
 "Devet gradov, si ljubca, glej,
 Katerih boš ti grofujja zdej!"
6. "Gradove ogenj naj požge,
 Ker vavi meč naj te zabre."

In godejo in piskajo,
Nevesto v sobo spremljajo. —

f. To noči v tihem prounoči
Se grof iz spanja prebudi,
Poljubiti hoče usta nje, —

Al ljubca je pa mrtva že.

Kokelj, Kroja na Gorenjskem
XXXVII

Š 1544

1. Mlave hante v žovh (Doppo) lovijs,
Da bodo vsi soldati. —

2. Če bom soldat, naj bom soldat,
Saj pojde ljubca z mano?

2. Kaj bom pri sebi delala,
Kaj bom pri sebi delala? —

3. Posteljo boš postiljala,
Tri meni boš zaspravala?

3. Kar pojdeš nazaj,
Na zvezve glej,
Boš videla soje kraje?

4. Na prejšnjem ne znam,
Nazaj ne smem,
Obenga znanca nemanam?

5. To prva Kugla R' preleti,
Deb' mojga šočja ubila.

Staroselo.

X XXXVII

Š 1544

1. Lisal sem prabente brat,
De bodo vsi soldati,

Vai Korovci, zbrani Nemci
On ti lepi Franjci sud.

2. Če pojdem na vojsko, ~~ne~~
Saj ne pojdem se sam,

Pojde tudi ljubca za man.

3. No rdeče bantero ti vem kupiti,
De me ne boš mogla zgubiti.

4. Prva Kugla prelesela,
Mojga ljubga je ubila.

5. "Kaj boga bom zaréla,
Ki znanca benga némam.

6. Na cestu pejt,
Na zvezde glej,
Privedi v domači kraj.

7. Ko privedi domov,
Za uboga dušo moli.

Grahovo; nationalfr. Laskraj,
sčk v Goriskem letniku str. 215.

XXXVIII.

5255

x Rezijanska.

1. Gor na ^{Belo} ~~Birčica~~ privedmo,
Vse to naše vidimo.

Taninu najja, ni na na,
Taninu najja, hojo sa sa!

2. V Rezijsi je hiš sto in devet,
Deklet je pa le samih pet.

3. Bogate so Rezijankice,
Nar bogatejšo so brez Kikljice.

4. Pred hišo raste majeron,
V hišo so babe kot kastron.

5. Pred hišo raste bukorje,
V hišo se babe rukaje —

6. Pred hišo raste brestorje,
V hišo se babe brestkaje.

7. Kvor hoče v Rezijs vas hovit,
Mora meslo seboj nosit.

8. De pred seboj pomeče,
De se v smeti ne zagrebe.

9. Kaj hočete nam za doto dat?
"Mi hočimo vam za doto dat!"

10. No Korpo voglja, en star Korat.
"Kaj se gre baba buzarat!"

11. "Še no Rožo štulasto,
In no ovo mulasto."

Laskrajčik, str. 214.

= Goriski letnik 1864

X XXXIX. = Glasnik Dr. Matije (E) 1. št. 10

Napravljajo se romarji
 Na presvete Lušarje
 Lbere se jih do in petdeset.
 Ko pa prav daleč pridejo,
 Gij prav daleč pot Beligrad,
 Piš peča neki mlad gospod
 Mlad gospod, galund gospod.
 Zapravljajo ga romarji:
 Kod gre se na Lušarje?
 Saj bi vam sel povedati,
 Povedati, pokazati,
 Ko bi mi dali, kon želimo.
 Romarji so obecali,
 Mu neso smeli zagotiti,
 K' so šli na svete Lušarje.
 Gospod zbral sereve romarce.

"Obog saj Amalu terbi mrak,
 Ta terbi mrak, ta čern oblak,
 Deb' sel gospod z romarce spat."
 Bog Dal je Amalu terbi mrak,
 Ta terbi mrak, ta čern oblak,
 Gospod je sel z romarce spat.
 Gospod zaprosi romarce:
 "Al imao oca, matere?"
 Očeta neman, matere ne.—
 "Al imao nunca, ali nune?"
 Nunca neman, nune ne.—
 "Al imao ujca ali ujne?"
 Ujca neman, ujne ne.—
 "Al imao svatka, al teté'?"
 Svatka neman, teté' ne.—
 "Al imao brata, al sestre?"
 Sestre neman, brata pac,

Ta je v Belemgradu za šibarja.

Ustan, ustan sestra moja,

Ti si zares sestra moja,

Grewa na svete dušarije.³

Ko ona gov^{mi} privedeta

Se vrata same odprejo,

Kronovi sami zvonijo,

In mae same se beró,

Od prevelikega veselja,

Tomagaj Jezus, Marija!

Š 1979 X Zakrajšek str. 218.

1. Cvilovske piščalce lepo posejo,^{*)}

Ka goišno moj' ljubo & pokopu nesó,

Če jo nesejo, naj jo le nesejo,

Se dolgo ne bo, bom sel tudi jét za njo.

2. Zagreble ja bojo

Ročice moje,

*) Prim: Korytko V. 89 str.

Kropile ja bojo

Solzice moje!

3. Ljuba je žalovala,

Da moja ne bo!

Je za žalostjo umierla,

Bo slabo za njo!

4. Senti ljubezem,

Ti' mae za na moč!

Iz glave jo j' spravil, iz glave jo spravim

Iz srca nij moč!

Sento, Zakrajšek, str. 218.

X XII.

Le presevaj, sevaj sonce,

Ti sonce umeni!

Ka ko bom jest presevalo,

Sam zmerom Kregano?

Če zjutro zgodaj najdem,

Me detle Kregajo,

Š 5749

Če zvečer pozno zapidem,
Pastirci jorejo.

Komalsko, Jutr. 217.

Sijaj, sijaj solnce,

Oj ti solnce rumeno!

Kako bom sijalo,

Ker sem silno žalostno!

Ali zjutraj zgodaj ustanem,

Dekle mene kolnejo;

Ali zvečer pozno zapidem,

Se pastirci jokajo. —

Stibar, Zorn I. 67.

Svaj, svaj solnceve,

Solnce rumeno!

Kako bom prisvalo,

Ker sem žalostno?

Sijaj sijaj solnceve, — Na me spod visnje gore!

Men' je srce žalostno, — Da veselo več ne bo.

I peljincem nasojeno — Iternjivem ograjeno.

Tavčer, Tiše javni govori, 89.

1. Tamka sem seical dekleta tri,
Edna m' je bla prav gorl,

Barol sem jo z mojga' serce,

Al' b' tela biti moja'?

2. Ho bom jest devojka toja,

Kedar imam drugoga' sovelna. —

Če maš ti drugoga' sovelna,

Tut jest mam dekle, kej velja?

3. Prej ko je cem probirat,

Se enkrat jo cem pogledat,

Al' je zdrava, al' bolna,

Al' ma drugoga' sovelna.

4. Test neman drugoga, koj tebe',

Sojja se lez' dol k' mene'. —

jest bi legel in storiv to,

Če b' drugoga' žov ne blo! —

5. Kraj' ma bit' ne drugga žov,
 Ker si mi šerja meni prov. —
 „fa ti pravio, de sem t' prov,
 Snovkaj je in drug per teb' ležov.“
 6. Če je in drug per men ležov,
 Tudi ti si bil k' n' drugi šov. —
 7. Govri le hrisno godite,
 Zdej sem hrej od ljubice! —
 „Če s' ti hrej od mene,
 Pa jest n'čem od sebe.“ —
 8. Kupiv bom en polov popir,
 Noter bom pisal besede tri,
 Noter bom pisal besede tri:
 3. Mena druga, noter ti! —

Primi Korykhi III, 78

Kruselo.

S 1539

XLIII.

1. Snovkaj sem na vesi bil,
 Na onem kraj potoka;

- Slisal sem en mili glas,
 Se moje detke joket.
 2. Snovkaj sem prvi njej zaspal,
 Prikotko sem pozabil;
 Drevo pa pojdem spet nazaj,
 Da jo bom pozdravil.
 3. Čegliček napisala,
 Tajnoštru poslala,
 Da naj' bojo poročil,
 Da b' ma skrupaj spala.
 4. Ti boš zauber kelnarca,
 Jez bom po svetu hodil;
 Ti boš pila črn kofe',
 Jez bom po vince vozil.

Sin Kovir, Podietek.

XLIV.

Snubitev.

Papir - mi v S!

1. Z veselim srcem reče
 fant ljubri: dober dan;

Nikol pozabit neče,
Veseli ledik stan. —

Se dekla veseli,
Ker poleg fanta spi;
Tudaj mu nij prišel
Nobene žalosti.

2. Bistra voda teče,
Kjer dekla pere grant;
Se fantič mimo suče,
Korajžen ko solvat.
"No pojdi dekla sem,
No kaj ti jez povem,
Da hodiš me ljubiti,
Te vsemu to jesen."

3. "O jez bi ti povedla,
Aj, fantič, te bo sram,
Ker sem ti jez zvedla,
Da j' tvoj sromavki stan!"

Da ti slabo živiš,
Keriti se želiš;
Resnino, v naši fari,
Nobene ne dobiš. —

4. Dekle ti spodjivo,
Kakaj tako govoriš,
Si lahko ljubezljivo,
Zorkaj me žalostis? —
O jez sem fantič mlad,
Pobim ti perstan zlat;
Da samo mi obljubi,
Da pridem k tebi spat. —

5. "En fant mi je povedal,
Da ti si hud spilkoš,
Da greš poleg soveda,
Zaspilao vse, kar mas.
Dostokrat si vroč,
Ker hodiš celo noč,

Ne daj si prevelj mira,
Da niso stvarci proč."

6. "Oj dekle ne verjami
Vse, kar ti kaj pové,
Ti samo mene vjâmi,
Kaj to tuj svet izvé.

O jez te vidim rad,
Ti kupim krancel zlat;
Boš videla, da boš mela
Še mene ti enkrat."

7. "Se enkrat tebi rečem,
Da o tega ne bo neč,
Presnično ne obljubim,
Zastonj je vaskov reč. —
Kodi ti fantič proč,
Se bliža tihâ noc,
Temota bo nastala,
Da ne bo pojtî moč."

8. "Oj dekle, si premisli,
Ti gvišno ne bo žal,
Bomo se je ^{sele} iziâli,
Da ne bo svet žal.

Ne boj se mene neč,
Ker pojem, kakor jateč,
Boš slatko vince pilaj,
Pa pojdeš z menoj v Berč."

9. "Oj jay bi gvišno rada,
Atj mameca ne pusti,
Ker sem še zdaj premlada,
Se meni ne mudi.

Se nimam petnajst let,
Ne morem fanta vzet;
Oj fantič, le porâkaj,
Če hočeš mene v met."

10. "O jay pra pojdem k mameci,
Bom prosil prav lepô,

Da je vsekler v mojem sèrci,
Ne grem poprej domo:

Oj ljuba mamca vi,
Le bajte vsekler mi,
Da ne bo moje sèrce
N tako veliki žalosti.

11. Kmet fantov v naši fari,
Si ti njej dopal,
Ker drugi so prestari,
Za nje ji ne bo žal.

Oj ti si srečno res,
Ker 'mas dovolj penéz,
K seklesti kaj se vedé,
Saj tvoja je zares.

12. O ljuba vsekler moje,
No kak sem jaz vesel,
Ce je le volja tvoja,
No jaz bom tebe vzel.

Ce srečna bit želis,
Dokler na svet zivis,
Le zvesta mi ostani,
Da me razveselis.

S. Podrebertek.

XIV.

Solihaska.

1. Jaz sem mislil sam,
Da bom k solihatom sam,
Da bom za Banoviarja.
Zraj gas vsaki sam
Dragonar imendan
In s konjickom sekirat znam.

2. Mi skerciramo,
Tarave delamo,
Pa pridejo gospodi,
Na vredi sam majos,
In ofinir kaysrol
In se druzih zavret okol.
S. Podrebertek. Nij va!

XLVII. *no. 5.*

1. G. sam perescite moja mat,
 G. sam perescite kelih glas,
 Njemite ga, recite gov,
 G. gore na goro visoko,
 Gore čjer rase včenicica.
 Z včenicice m' oštje rovnaje.
 Čer vrank svet maš ga morje imes,
 A bog nas obvarji brez kistega umres.
 2. G. sam itd.
 Gore čjer rase krtica,
 Čo krtini rasejo jagotce,
 Z jagotke vince rovnaje,
 Čer vrank itd.
 3. G. sam itd.
 Gore čjer rasejo rožce,
 Čo rožcah m' bčelce mčš berejo,
 Z vranka m' svejce rovnaje

Čer vrank svet maš jil, morje imes,
 A bog nas obvarji brez kistih umres.
 R.

XLVIII.

Mlada Liza.

1. Pnoje enajsta ura bila (5 6376)
 1. Temna noč, dvanaajsta ura → nič!
 Nis se glas tega gospoda, (prim. 6368-6400)
 Smert na duri poterkla.
 2. Mlada Liza, al si bma? ^{dekla}
 2. Ti boš poslednje strila, ^{zdrav te hočem umoriti,}
 Tvoje oči ti bodo otemnele, ^{Tvoje oči otemniti}
 Ti ne boš živela več,
 Tvoja leta so že preč. ^{ure}
 3. Čo dohtarja so mi poslali,
 Dohtarji so mi brovt rajali,
 Sedaj ves brovt ne mca neč,
 Moja leta so že preč.
 4. Čo mornika so mi poslali,
 Morniki so me roke dali, ^{Debi je s bogom spravili}
 Prim. fo. Rodič » Liji 1872 → (= 5 6376)

Al gospoda, ne nasa več
Smert odloga mi ne da,
Ker ne vem, če je prvi
Hitro, hitro me konca!

5. Khol mene se splahufe,
Meni sope primanjkuje,
Smert mahne ž nje koso,
Tajde (meji glava) (duša) ž njo.

6. Truplec so mi poravnali,
Svečo v roko dali:

Naak me ž vodo potropi,
Bog naj dušo porosi,

7. G. Vi moje tovarnice,
Sam podajte vaše bele ročice,
Smo se ljubile vsaki čas,
Zdaj bo smert razločila nas.

8. G. Vi moje tovarnice,
^{Vam podam meryle ročice}
Sem podajte vaše meryle ročice,
^{Ker smo skupaj prijazni bli}
Smo ročice lomile,
^{Že prej nas smert razloči.}
Ž njo mi smo se ravneselile,

9. Zdrav jih pa ne bom nikoli več,
Moja leta so že preč.

10. De bi jest še nekaj časa imela
Moji materi se zahvalili,
Jezus naj bo nje plačnik,
Kaj pa milostljiv sodnik.

11. G. Vi purgarji in perjastli drugi,
Jest sem zabita le v ti frugi,
Vsem lepo odpuštim,
Dušo pa bogu prosim.

12. Nkemni grob me položite,
S plavmi rožcam ga nasažite,
Kedar truplo stohnelo bo,
Flave rože naj še cvetó.

13. Vsa meryla sem se razkladila,
Se enkrat nazaj vzdahnila:
Tušnem materi roko,
Prej lo grem černo zemljo.

14. Kj vi vsi stari ino mladi to recite,

Smert' nitkdar ne pozabite:

»Nesem mela do osemnajst let,

sem mogla zapustit ta svet. *)

^{Očka so glasno zaupili,}
15. Kj vi vsi stari ino mladi to recite,

^{Pier so jo serino ljubili.}
Smert' nitkdar ne pozabite:

^{I bogom tudi moja hči,}
Usako uro, vsaki čas,
^{Naj ti večna hči gori. - fr. Ludvica. Rihaj}
Ana bog poklicat nas. 13

(prim. 5675977)

XI. VIII.

≈ 56771

1. Danes je težji dan,
ko sem bil k solvatom zbran:

Peršli so peršli,
Trije rameni,
Solvati so bli.

2. Tusto dol pokladajo,
Meno sabo spravljajo:

*) Bin doch so jung, so jung und sollte schon sterben - Faust I.

Luj se boo umikal,
Laj se ti bo sikkal,
Solvaški stam.

3. Tusto dol pokladajo,
Meno sabo spravljajo
gor Gubljano,
Tret Kapitana,
Cesarskigo.

4. Kapitan pa pravi govori:
Ko bi bilo dost ljubi,
De b' se vojskavali,
De b' premagvali
Sovražnika
XIX. ^{St. Jarnaj, Dolenjska}

Ko pride grenka smert,
Moj hraniček bo zapert,
Ta glazek bo nov strom,
In jest bo za lopovom. ^(prim 56007)

Ne bom več vinca pil,
 Ko bovem v zemlji gnil,
 In hladni grob mi bo —
 Černe hladil!

Lj. J. J. J.

ŠM46 (bna zadnja) L. 1 min. SLP 12/3

Mene moja majka kara,
 Kot se stoga pogovara.
 Oj moj dragi, kot se klasiš,
 Da se ti meni ne oglašiš,
 Četkar sem id polnoci,
 Dremalo so černe oči.

[Štajerci so list govebrali,
 Gerde, ki so se derjali itd.]

Šuma tega kraja! L. J. J. J.

1. Lepšega kroja nij, Ko je šentjarn,
 Lepšega ptica nij, Ko je petala.
2. Lepšega ptica nij, Ko je araka,
 Lepšega kroja nij, Ko je Rakar.

3. Lepšega ptica nij, Ko je vrana,
 Lepšega mesta nij, Ko je ljubljana.
4. Lepšega ptica nij, Ko je okerjanica,
 Lepšega fanta nij, Ko je pijanček.
5. Lepšega kroja nij, Ko je pšenica,
 Lepšega dekleta nij, Ko je Kranjica.
6. Lepše zvezde, nij, Ko je danica,
 Lepšega dekleta nij, Ko je Kranjica.

L. J. J.

L. J. J.

1. Prišel bom pod okence, Š 2010
 Pod okal bom na lasterac;
 „Ljubca zdrava, al bolna,
 Imas drugga sočelna?“ —
2. „Jest nimam drugga, koj tebe,
 Mlez se, sočel, dol ti mene!“ —
 „Jest ne sem prišel k tebi spat,
 Sem prišel le slovo jemati!“ —

3. „Ljubca, povedaj mi ročico,
De ti pobrem dol rinočico.“

Totala mu je ročico

In posetle so ji solzicice,
G. Verono.

LIII.

X 51648

1. Adijo, adijo Ljubica,

Jest pa grem na vojskico.

Tralali, tralala,

Jest pa grem na vojskico!

2. Jest ne grem na vojskico,

Ker imam doma Ljubico itd.

3. Jest grem po ravni cestici,

Tje pred belo hišico itd.

4. V hišici je kamercica,

Zgor in zdol je malana. itd.

5. V Kamerci je Ljubica,

Ljubica ko ročica itd.

6. Plavim pasom pasana,

Al mojmu srcu grasna. itd.

7. Rajš' bi videl nje roke,

Ko v Ljubljanci vse gore itd.

8. Rajš' bi videl njen obraz,

Ko v Ljubljanci vaški spona itd.

9. Rajš' bi videl nje oči,

Ko v Ljubljanci vse reči. itd.
G. Verono.

LIV.

51919

1. Ljubca povej mi Raj,

Al pa mi slovo doj,

Al pa mi slovo doj!

2. Jest ti ne dam sloves,

! Rajš' se dol k meni ulez. !

3. Raj bi se ulegel dol,

! Če bi se zaspal ne bal. !

4. Če se zaspal bojš,

! Paj te zgotaj zbudim. !

5. Če me zgodaj zbudis,
 /: Pojdem k mi drug' hiš' /.
6. Če pojdeš k mi drug' hiš',
 /: Pa k meni več ne smiš' / -
7. Ljubca, ne ne tako!!
 /: Takaj si dala tako? /

mir 5. LIV. G. Versano.

1. Omoži se moja ljubca,
 Ne zanašaj se na me.
2. Saj b' se rada omožila,
 Pa zanašam se na te.
3. Leta je dolgo, zveš za drugga,
 Ne zanašaj se na me.
4. Saj b' se rada omožila,
 Pa zanašam se na te.

LV. G. Versano

1. Srečno, srečno, ljubca moja,
 Bog ti saj mo lahno noč,

- Meni pa no srečno rajžo,
 Viola se ne bova več.
2. Polkrat sva v kup ležala
 In sva lepo se kušvala,
 Kdaj pa moram it' po svet,
 Omožene za norca imet.

* LVIII. G. Versano.

1. Ljubca moja, en glajek vode,
 Da si umijem moje noge!
 Noge ^{moje} umil si bom,
 Ker k tebi v vas več hodil ne bom.
2. Ljubca moja, en glajek vode,
 Da si umijem moje roke ^{itd.}
^{Moje roke umil si bom}
 Ker, ^{sebe} ^{objemal} ^{več} ^{ne} ^{bom}.
3. Ljubca moja, en glajek vode,
 Da si umijem ^{tebe} moje ^{itd.}
 Ker ^{sebe} ^{prosludal} ^{več} ^{ne} ^{bom}.
4. ^{Moja} moje umil si bom,
 Ker sebe prosludal več ne bom.

5 2210

4. Ljubca moja, en glajček vode,
Da si unijem oči moje.
Oči moje unil si bom,
Ker sebe gledal več ne bom.

5. Ljubca moja, en glajček vode,
Da si unijem usta moje,
Usta moje unil si bom,
Ker sebe poljubljaj več ne bom.

6. Ljubca moja, en glajček vode,
Da si unijem srce moje,
Srce moje unil si bom,
Ker sebe ljubil več ne bom.

I.VIII.

G. Verono.

53078

1. Ukup sva ležala,
Se nésva poznala;
Pa zdaj te poznam,
K tvoji rincico znam.

2). Je rincica okrogla,
Ko majhno kolo; [Hlanjika!]
Ko si mene zagledala,
Vesela si bila.

3. O bila si vesela,
Kaj rečeš, de ne;
Ali hočeš kajiti,
K mi zvesta nočeš biti.
G. Verono.

LIX.

1. Zdar je prišel čas, 57160
De cesar Alinc nas,
Zapustiti bom mda vse znanee
In to zeleno spomlad.

2. Preljuba moja ljubca,
Podaj mi desno roko,
Od tebe slovo vzamem,
Vidla se ne bora več.

3. Preljubi moj' sosed,
Moji vi prijatelji,
Tolajšte moja mater,
Kot žalost na sleh leži.

4. Hautman zavzrigne glas:
Fantje, naprej se nias!¹⁵
Kugle na nos letijo,
Kot od neba vež.

5. Popovi tam germijo,
Se prese seli svet,
Fantič' po sleh ležijo,
Vse sorte ranjenih. G. Vrono.
znano tudi v Melveh-

S 6032

LX.

1. Mija stara se gervo derži,
Kot kleščo nad mano reži.
2. Fant, bodite dobre volje,
K vas baba ne kolje;

3. Temljajte se zdej,
K' ste ledih in frej! Trebat?

LXI.

1. Bogomiva, si še zdrava,
Al še misliš ti na me?
Čerčne bolečine imava,
Ker se ljubiva še ved.
2. Miva deklina in zava,
Al jej čutim tužno moč,
Moč, ki je ljubegen dava:
Bogomiva, lahko noč!

3. Miva moja deklina,
Bolj miva, kakor lunica,
Brez tebe mi živeti nij,
To kajčjo solzne oči.

(Ponavljja se zadržja Kitica).

Liljokla.

§ 3271 (tamo 1. list)
I, XIII.

5. 1. fuhé', skor bo večna noč,
fuhé', pojden svetlet vergoč;
fuhé', vere bo svetli dan,
fuhé', pojden demu. —

6. 2. fuhé', vira že bje tri,
§ 3547
fuhé', rekla me god budi;
fuhé', stani moj ljubi fant,
fuhé', vzemi svoj kvant.³

1. 3. fuhé', tudi en vertič man,
§ 2757
fuhé', z rožami posejan,
fuhé', z rožami obsejan,
fuhé', to je moj frajt! —

2. 4. fuhé', rozmarin budi man,
§ 2757
fuhé', pojleca ž jin daruvan,
fuhé', če jin le poustia dan,
fuhé', te ga že man.

3. 5. fuhé', rekla išancirat gre,
3105
fuhé', jaz pa gren polček nje,
fuhé', jaz pa gren polček nje,
fuhé', to je moj raj!

4. 6. fuhé', rekla le na okrog,
3636
fuhé', nič si ne išaraj nog,
fuhé', če boš se išarala,
fuhé', ne boš nikol moja!

7. fuhé', rekla po placi gre,
§ 3730
fuhé', gleba si pod noge,
fuhé', gleba si pod noge,
fuhé', ino soči sluzje!
St. Tomaz.

I, XIII. *

§ 671
1. Prelepo široko pole,
To polje pa en fantič gre,
Prelepo poje no žvoglav,
Se lepše žvegleco igra!

*Vim: Hitzinger's Spielbuch III. str. 56

2. Marija ga je srečala,
 Prav lepo ga je pitala:
 "Pa kaj si fantič tak vesel,
 Kaj si tak lepo pesen pel?"
3. "Kaj ne bi bija jaz vesel,
 Da sen pri svetoj meši bil;
 Taa vida san jaz Jezusa,
 No njega mater žalostno.
4. Sen vida pel krvavi ran,
 Jezus je zbođen v deano stran,
 Tret jin je kri, ga jin je kri,
 Na krvavi pot poti.
5. Tret jin so vele rojice,
 Ga jin so šle serotice,
 Serotice zapuščene,
 V ljudi so zavržene."
6. "Le prite vi serotice,
 Kere ne vete kon domu;

Le prite gor v nebeski tron,
 Tam bote doble vi svoj lon.
 Kras, H. Tomaž.

LXIV.

1. Pogledaj po sveti otice ljubene,
 Gida že je pri nas buked zelena,
 Takt se vse začne lepo glasiti,
 Vsaka svoj par želi si robiti.
2. Vsičke pod nebom lepo žigljajo,
 In nam lepe navikle dajo,
 Takt bi pravico, vernu živeli,
 Lepe si pesni večkrat zapeli.
3. Duba ti, slisi, pesen je tvoja.
 Nest pa ti ventar ne-da pokolja,
 Kera ti pravi v ledinem stani,
 Vse preminocē case ognani.
4. Če mas nemirus, grešno življenje,
 Nemas te jezna, le pogubljenje,

Zmislil, da kratko si no ten sveti,
 Lehko nesrečno mogla bi umreti.

5. Tudi ne lubi gostokrat rada,
 Drugač se včakaš svojega sada,
 Tedi ti serce žalost terpeto,
 Neve ti lehko drugo veselo.

6. Gledaš si, luba, lice aumenč,
 Lepo erveče ino lubleno,
 Škato pozabis svojje slabosti,
 Kerih je enkrat mela si bosti.

7. Luba premisle dneve vse mlade,
 Kajti preminka veigov jih ne-de,
 Tudi ti starost bliže sploh ide,
 Mladost nazaj pa niqpar ne pride.

8. Čujin pa v serci, kaj mi vest pravi,
 Ljubav veselje vse mi pokvari,
 Dnevi no tje dni, mesci no leta
 Meni od serca ljubav je vyeta.

9. Luba v poroki močno zbehava,
 Soje narosti vse premislava,
 Kaj si pod sercon mogla nositi,
 To se niqpar več ne-da zakristi.
 D. H. F. P. P.

LXV.

1. Kaj cajta sen hočil ^{58364 Vrnó}
 (N. N. 12. 26. P. P.)
 V Drežnico vas,
 De sem pripeljal no ljubo
 V našo vas.

2. Kaj cajta je pela, ^{58367 Vrnó}
 (N. N. 12. 26. P. P.)
 Ko tica v gori,
 De je ratala ljubav
 Ženica moja.

3. Se je rinka zlonila ^{54201 Vrnó}
 (— — — — —)
 Na drobne Rosé,
 Bova mela lep vyrok
 Razsvadati se.

4. No raj je pri kraj, § 4581
 Veselja več nij:
 Veselje moje,
 Kam porajžalo je? Versus.
 LXXVII.

§ 4622
 sp.
 1. Pojdem pobit v Gorico,
 Iz Gorice v Ferst,
 Bom kupil moji hubi
 Eno rincico na prerat.

§ 2550
 (N. N. 12
 26. S. Rastava)
 2. Pojdem pobit v kraj,
 Tam so prav fajni,
 Tako lepo zbere se,
 Tako, & se id. Versus
 LXXVIII. *) § 2530

3.
 1. Nočem bogate,
 Ho žlahta me sil

*) Prim. Korystko I. 35.

Hi štela bo glata,
 Tri vsakem kosil.
 2. No ubogo bom vzal,
 Bom zmerom vesel:
 Ho ziber skloptam,
 Pa objanem jo sam. Versus.
 LXXVIII.

§
 1. Ljubca ne žaluj tako,
 Ljubca ne žaluj tako,
 Da ne pojdeš pred časom
 Pod černo zemljo.
 2. Kraj je, id. pojdem
 Pod černo zemljo,
 Taj bom melu lep krancelj,
 In hišo novo.
 LXXIX. § 2866

1. Od Fersta do Bljaska
 Je rajžer moja

Najlepši Povčanka

Je dečiva moja.

2. Če Povčanka nij lepa,

Ta aržet je lep,

Je polen Kokocor (orehov)

In lečnikov vmes. Verono.

X LXX.

ni v 5. O Kolere:

1. Velnu mesdu ljubljanskemu,

Gih je blo umierlo osemsto itd.

2. Velnu mesdu terzjaškemu.

Gih je blo umierlo na dan po sto itd.

4. ljubljanski solmster jo je opisal

Ono jo je v deželu dal,

To vsi dežel jo projcjo,

Na Lavškem glif tako. H. Podmelec.

ni v 1. 3. Livo je to pesem glozil,
Je bil en mašnik mlad;

Deb' zanj' boga tu' prosil,

Livo je zna pet in brat. Ho.

I. XXI.

1. Le pridi moj' socolj' § 3207 (Kudajusov)

Te rada imam.

Če prides le sam

Se gubance ti dam

Če priveda dva,

Pa bejžta obo'. H. Podmelec.

X 2. Če priveda dva, § 3212/2 (Pirha)

Se stola ne dam,

Če prides ti sam,

Te rada imam. H. Dubovlj.

I. XXII.

Stiriverstično.

1. Če jo imam je objamen, ~ § 2154 (Murorci)

Če je nisam, vseglif prestanem;

90
Men' vse eno je, men' vse eno je,
Če jo imam, al pa ne. Podmelce.

* 2. To dolincah je slana,
§ 3283 To hribeih je mraz;
(Munice) Moja deiva je sama,
Jest pojdem h nji vas. Podmelce.

3. To hribeih je iose,
§ 4604, To dolih je mraz,
op. Al kje je prehubi,
Al kje sem pa jaz! (Deseti brat str. 814).

4. To gorah je iose,
To dolih je mraz;
§ 4008 Doma pa v kletu
Čakajo nos, Janežir, Cvetje

* 5. Čez goro je zima,
§ 3461 Pod odnom je mraz;
Če s' ljubca ta prava,
Njari mi za n'cos. J. Veron.

91.
6. Jest ne pojem za-to, § 4724
(Munice) Deb' kaj simfonja blo;
Jest pojem za-to,
Deb' m' dolgeas ne blo. Podmelce.

7. Imam starega moja, ni v S.
Ima veliko brabo,
Bom zjutraj in zveier
Pometala z njo. Podmelce.

8. Moj mož, moj mož ni v S.
Ma rivo brabo,
Bom pec', bom pec'
Pometala z njo. Veron.

* 9. Predmentan moj šocelj; § 4557
(Munice) Trako s' me najzal,
Si mene zapustil,
No drugo si zbral. Podmelce.

10. Oj ti lepa, jest lep, § 3804
Ta ova lepsja ova; (Lokotun, Hlaka)

O kob' zlahota ne bila,
B' se vzela midva'. Podmelce.

11. Duetno je po let',

ni v J. Ko slišim pticke pet,

Želene travničke se:

Oj to je meni všeč! Podmelce.

12. Moja kajža je živana

J 2875 Iz samih škralj;

(Munover) Moja dečva ma glavo

Iz samih kostij. Podmelce.

13. Moj pobič je djal,

J 3799 De bo mene pobral;

(Munover) Ta nēma nič kajže,

Oj kam me bo djal! Podmelce.

14. Če misliš, če rajtaš,

J 4402 De tebe štimam,

(Koborova) Le žiber verjameš,

(Gloke) Za norca te imam. Podmelce?

15. Za norca sme imela, *J 4237*

Za norca me maš, *(Ruban)*

Boš norica ostala,

Čest pobič bom moj. Verond.

* 16. Sajs' lep, sajs' lep, *J 2657*

Saj ne rečem, se ne *(Ruban)*

Saj vsem se dopadaš,

Samo meni ne. Verond.

17. Nočem bočana, *J 2574*

Ki vandrati zna, *(Ruban)*

Mam rajsi dolinca,

K' je zmerom donai. Verond.

18. Niha se krega, *ni v d.*

Ta mamca merma;

Ljubezem se zmera,

Kaj storva midva? Verond.

19. Je lepa, rubejše, *J 2570*

Noberev je neječ; *(Ruban)*

Ta jaz je bom vzel,

Bom pri nji vesel. Verons.

20. No vkle mene gleida,

n.v. Birava moja bla,

Birava vince pila,

V kćimso z mano sla. Verons

21. Moja guba je prav mlada,

S2602 Glih okoli šestnajst let;

(Rudol) Mojmu sercu se vspada,

De glih moja more bit. Verons
(Prim. Korytko II. 11)

22. Tamkej, tamkej je planinca,

n.v. Ta planinca zelena;

To nji hodi ena seklica,

Ta seklica zauberná. Verons

* 23. Tamkej, tamkej stoji hiša,

zavonja je studenec
klim studenček mi šumi,

vkle
n.v. Da si guba serce friša,

Da jo žalost ne umori! Verons

~~Alibi de ...~~
~~...~~
~~...~~
 Lina in ...
 Gubina gorja tri
 odprti odprti kamnice
 Saj ve ...
 Obratje v kolo se ustopim
 Ovirin od kroja juve
 Za jedan casak vodit

Orožen
 Koblar!

Čezjini prijatelj in kolega!

Napisal sem za Letopis M. S.
 varpravo o Andreji Turjastkem,
 ki je v slovenskeji zgodovini soli
 znamenit radi krmage nad Turki
 pri Lisku. Maujkajo pa mi
 neki podatki za to varpravo.
 Rad bi namreč seznan, kje je
 umrl, kje je pokopan in
 imadi kak spomenik in grobni
 napis da znameniti moč? Ker

Venček na glavi se
 Luna sije
 Od Rodi si veple
 Le stalpa - En sturček
 Od stane ...
 O ternost

17-27	III/27
12-21	IV/27
21-21	V/27
12-21	VI/27
16-21	VII/27

Ta solderäki boben,
Toje velik, glasku zvon,
Ta bo meni zvonil,
Ko enkrat unisval bom.

Ta soldaska sabla,
To je čudno svetla luč
Ona bo svetila
Ko obda me murtave noči.

Ta soldaska puša
To je mojja ljubica
Ona bo zalvala
Ko se lesim iz sveta.

Lete vročne ptičice
Bodo mi pogrebnice,

Ve dříči Ogerstis

Proto me ragnasiale-

Admelce, Senožec.